EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 31.1.2011
KOM(2011) 23 v konečném znění

Doporučení pro

ROZHODNUTÍ RADY

o režimu opětovného sjednání měnové dohody s Monackým knížectvím

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Mezi Evropskou unií a Monakem, San Marinem a Vatikánem byly uzavřeny měnové dohody, a to v zájmu právní kontinuity s ujednáními, jež před zavedením eura existovala mezi těmito zeměmi na straně jedné a Francií a Itálií na straně druhé.

Deset let poté, co zákonné měny Itálie a Francie užívané Monakem, San Marinem a Vatikánem nahradilo euro, vyzvala Rada Komisi k revizi platných měnových dohod[1]. Výsledky posouzení byly přijaty ve sdělení Komise o fungování měnových dohod s Monakem, San Marinem a Vatikánem[2].

Komise dospěla k závěru, že měnové dohody v jejich stávající formě je třeba pozměnit tak, aby se zajistil konzistentnější přístup ve vztazích mezi Unií a zeměmi, jež dohody podepsaly. Na tomto základě Rada přijala dne 16. října 2009 dvě rozhodnutí, jež zmocňují Evropskou komisi a Italskou republiku znovu sjednat stávající dohody. S Vatikánským městským státem byla nová měnová dohoda uzavřena dne 17. prosince 2009[3], s Republikou San Marino se jednání stále vedou.

Tato předloha doporučení pro rozhodnutí Rady stanoví režim opětovného sjednání dohody s Monackým knížectvím.

I když bylo u dohod uzavřených s Vatikánem a San Marinem potřeba změnit řadu ujednání, měly by být změny při opětovném sjednávání měnové dohody s Monackým knížectvím výrazně menšího rozsahu, protože Monacké knížectví již uplatňuje veškeré příslušné právní předpisy EU v oblasti bankovnictví a financí. Komise proto navrhuje, aby se změnila následující ustanovení:

- **Strop pro emisi euromincí**

Z historických důvodů byly stropy pro maximální roční emise Monaka, San Marina a Vatikánu stanoveny dvěma odlišnými způsoby (Monako smí v současnosti vydat maximálně 1/500 množství mincí vyražených ve Francii, zatímco Vatikán a San Marino mají pevné kvóty), což vede k velmi odlišným výsledkům.

Aby se v souvislosti s měnovými dohodami zajistilo spravedlivé zacházení se všemi zeměmi, navrhuje Komise zavést ***novou jednotnou metodu pro výpočet stropů pro emisi euromincí***, která by se měla používat ve všech dohodách. Komise také navrhla zvýšit stropy emisí těch zemí, které podepsaly měnové dohody, s cílem umožnit určitý oběh jejich mincí. Mince vyražené v nízkých množstvích jsou sběrateli mincí velice žádané. Tyto mince proto neslouží svému původnímu účelu být pouze platebním nástrojem, ale jsou uchovávány výlučně jakožto sběratelské předměty.

V souladu s novou dohodou s Vatikánem a s dohodou, o které se právě jedná se San Marinem, by se nové stropy pro Monako skládaly z pevné a z proměnlivé části:

---

1 Závěry Rady o společných obecných zásadách pro národní strany a pro emise euromincí určených k oběhu, 2922. zasedání Rady ECOFIN ze dne 10. února 2009.

2 KOM (2009) 359, 14.7.2009

3 Úř. věst. C 28, 4.2.2010, s. 13–18

(1) **Pevná část** by měla pokrývat poptávku sběratelů mincí. Podle obecných odhadů by k pokrytí poptávky na sběratelském trhu měla postačovat částka přibližně 2 340 000 EUR.

(2) **Proměnlivá část** by v případě Monaka vycházela z průměrné emise na hlavu ve Francii. Průměrný počet mincí na hlavu vydaný ve Francii v roce n-1 by se vynásobil počtem obyvatel Monackého knížectví.

- **Volba příslušného soudu**

Stávající měnové dohody neposkytují Unii žádný vliv v případě, že země, které měnové dohody podepsaly, neplní své závazky (např. včas netransponují relevantní právní předpisy Unie), kromě nejzazší – a tudíž nepravděpodobné – možnosti jednostranně odstoupit od dohody. Komise tudíž navrhuje ***zvolit si Soudní dvůr Evropské unie jako soud příslušný pro řešení sporů*** v souvislosti s měnovými dohodami.

- **Forma dohody**

Forma měnové dohody se přizpůsobí.

Doporučení pro

ROZHODNUTÍ RADY

o režimu opětovného sjednání měnové dohody s Monackým knížectvím

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 219 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Komise[4],

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[5],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Od zavedení eura je Unie příslušná pro měnové záležitosti a pro otázky směnného kurzu.

(2) Rada rozhoduje o režimech pro sjednávání a uzavírání dohod o měnových záležitostech a o otázkách směnného kurzu.

(3) Francouzská republika uzavřela dne 26. prosince 2001 jménem Evropského společenství měnovou dohodu s Monackým knížectvím.

(4) Francie má s Monackým knížectvím dlouholeté měnové vztahy a ty se odrážejí v různých právních nástrojích. Finanční instituce usazené v Monackém knížectví mají právo přístupu k refinancování Banque de France a účastní se některých francouzských platebních systémů za stejných podmínek jako francouzské banky.

(5) Rada dospěla dne 10. února 2009 k závěru, že Komise by měla prověřit, zda stávající dohody fungují, a uvážit, zda by se neměly zvýšit stropy pro emisi mincí.

(6) Ve „Zprávě o fungování měnových dohod s Monakem, San Marinem a Vatikánem“[6], dospěla Komise k závěru, že měnovou dohodu s Monackým knížectvím v platném znění je třeba změnit tak, aby se zajistil konzistentnější přístup ke vztahům mezi Unií a zeměmi, které měnovou dohodu podepsaly.

(7) Měnová dohoda s Monakem by proto měla být znovu sjednána za účelem přizpůsobení stropu pro emisi mincí, určení příslušného soudu pro případné řešení sporů a přizpůsobení formy dohody nové společné dohodě. Současná dohoda by měla platit, dokud obě strany neuzavřou dohodu novou.

---

4 Úř. věst. C , , s. .
5 Úř. věst. C , , s. .
6 KOM(2009) 359

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Francouzská republika oznámí Monackému knížectví, že je třeba změnit jménem Evropské unie stávající měnovou dohodu mezi Francouzskou republikou a Monackým knížectvím co možná nejdříve a navrhne mu opětovné jednání o relevantních ustanoveních dohody.

Článek 2

Při sjednávání dohody s Monackým knížectvím usiluje Unie o dosažení těchto změn:

(a) Dohoda se uzavírá mezi Unií, zastoupenou Francouzskou republikou a Evropskou komisí, a Monackým knížectvím.

(b) Je třeba zrevidovat metodu určování stropů u emise monackých euromincí. Nový strop se vypočte metodou, která zahrne na jedné straně pevnou část, jež by měla uspokojit poptávku na trhu sběratelů mincí, a zamezit tak nadměrným numismatickým spekulacím s monackými mincemi, a na druhé straně proměnlivou část, jež se vypočítá jako průměr emise mincí na hlavu ve Francii v roce n-1 vynásobený počtem obyvatel Monaka. Aniž je dotčeno vydávání sběratelských mincí, stanoví dohoda minimální poměrnou část monackých euromincí, jež se mají uvést do oběhu v nominální hodnotě, na 80 %.

(c) Orgánem příslušným pro řešení sporů v souvislosti s dohodou je Soudní dvůr Evropské unie. Pokud se Unie nebo Monako domnívá, že druhá strana nesplnila závazek z měnové dohody, může věc předat Soudnímu dvoru. Rozsudek Soudního dvora je pro obě strany závazný a obě strany učiní nezbytná opatření pro dosažení souladu s rozsudkem ve lhůtě stanovené v rozsudku Soudního dvora. Pokud Unie nebo Monako nepřijme nezbytná opatření k dosažení souladu s rozsudkem v dané lhůtě, může druhá strana dohodu okamžitě ukončit.

(d) Forma měnové dohody se přizpůsobí.

Článek 3

Jednání s Monackým knížectvím vedou Francouzská republika a Komise jménem Unie. Evropská centrální banka se na jednáních plně účastní a vyjadřuje souhlas ve věcech, jež spadají do oblasti její pravomoci. Francouzská republika a Komise předloží předlohu dohody Hospodářskému a finančnímu výboru, aby tento zaujal stanovisko.

Článek 4

Francouzská republika a Komise jsou zmocněny uzavřít dohodu jménem Unie, ledaže se Hospodářský a finanční výbor nebo ECB domnívá, že je dohodu třeba předložit Radě.

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice, Komisi a ECB.

V Bruselu dne […].

Za Radu
předseda